

Prædiken til Skærtorsdag 2017. Bording.
Tekst. Matt. 26,17-30.

Gud dækker bord for os.

Mad er vigtigt for os mennesker. Det er basal nødvendighed. Uden mad dør vi, så enkelt er det. Stærkere er vi ikke. Mad er liv. Uden mad kan vi ikke gøre ret meget. Vi spiser for at leve.

Og når man følger historien om mennesket i Bibelen opdager man med det samme, at der ofte fortælles om mad, og at det er Gud som giver maden.

Da Gud havde skabt Adam og Eva, gav han dem alle grønne planter som bærer frø og alle træer der bærer frugt til føde. Dette med føden nævnes udtrykkeligt, som noget meget vigtigt.

Og i Paradisets have måtte Adam og Eva spise af alle træer, udtagen et. Livets opretholdelse ved at spise den daglige mad, er nævnt som noget Gud gav.

Da jøderne skulle forlade Ægypten skulle de spise et måltid sammen, i hver familie, så de var klar til at begynde den lange vandring. Og under jødernes ørkenvandring gav Gud dem mannaen at spise, og sørgede for vand og kød. Igen nævnes dette at Gud gav.

Og da profeten Elias var træt på sin vandring sørgede Gud for mad til ham, så han styrket kunne fortsætte sin vandring.

I NT fortælles der flere gange om hvordan Jesus gjorde et brødunder, så mange kunne spise sig mætte.

I Bibelens sidste bog Johannes Åbenbaring nævnes måltidet også som det intime fællesskab med Jesus. Jesus vil banke på, og der hvor der lukkes op for ham, vil han gå ind og holde måltid.

I det sidste kapitel i Bibelen nævnes det ny Jerusalem, hvor Livets træ står, og bærer frugt tolv gange om året.

Mad og måltider nævnes udtrykkeligt og ofte, så ofte at vi må lægge mærke til det.

Mad som livsnødvendigt.

Måltidet som livsfællesskab.

Når man begynder at få øje på dette, giver det os brikker til vort billede af Gud.

Gud er den som sørger for mennesket.

Og det hører med til det billede vi får af Jesus, at han også er den som sørger for mennesket.

Se himlens fugle, de sår ikke og de høster ikke, men Gud giver dem føden. Når fuglene finder føden, vil Gud så ikke også sørge for mennesket.

Gud er den som dækker bord for os. Kunne man sige, og det er jo netop hvad salmisten siger i Salme 23.

Salme 23 kalder vi hyrdesalmen. Gud kaldes hyrden, der sørger for os. Og i centrum af salmen disse ord. ***Du dækker bord for os.***

Vi har ofte et billede af Gud i andre brikker til billedet. Gud er fjern, almægtig, dommer, utilnærmelig, ophøjet, ubegribelig. Og de brikker hører også med, men altså også dette at Gud er den som giver føden. Gud er den som sørger for os.

Gud er faderen siger vi ofte, men her får vi et billede af at Gud fader, er som en moder der dækker bord for os.

Salmen vi sang før, som handler om nadveren, begyndte med følgende overraskende vers.

*Zion, pris din saliggører, pris din hyrde, som dig fører,
sig ham tak i syngekor!*

Se nu til, hvad du kan evne;

dog hans pris kan ord ej nævne,

som dig dækker her sit bord.

Pris din hyrde, som dig dækker her sit bord.

Thomas af Aquino som har skrevet denne salme om nadveren henviser til Salme 23, hvor der midt i salmen, står: *Du dækker bord for os, for øjnene af mine fjender.*

Når vi skal tænke på og tale om nadveren, og forsøge at forstå dette måltids indhold og betydning, kan vi tage afsæt i Hyrdesalmen. At det vi ser Jesus gøre i måltidet med disciplene, er at han står der som hyrden, der dækker bord for os.

Det er ham der sørger for os, giver os til vores sult, føder os så vi kan leve og styrkes.

I salme 23 nævnes måltidet som det som bord der dækkes midt i mørkets dal, for øjnene af vore fjenderne som står rundt om og ser på.

Et meget stærkt billede på omsorg.

En fjende er en der ikke vil mig noget godt, som vi fratage mig livet, og alt hvad jeg har. En fjende vil slå mig ihjel. Og en fjende vil ikke give mig hverken mad eller vand.

Men Gud, som er min hyrde, han dækker bord for mig, lige for øjnene af mine fjender. De som vil mig til livs må stå passive uden at kunne gøre mig noget, for en som er stærkere end dem, beskytter mig og dækker bord for mig.

Det er et meget stærkt billede på beskyttelse at blive budt til bords. Den som bydes til bords er under værtens beskyttelse og omgivet af værtens omsorg og kærlighed.

Med salme 23 siges noget meget vigtigt om nadveren som det stærke centrum i kristendommen.

Det er ikke os der skal give til Gud, men det er Gud der giver til os. Det er Gud der dækker bord for os, og serverer sin mad for os.

Da Jesus tog et brød og velsignede det, gav han sig selv til disciplene, Jesus ofrede sig selv for dem.

Og når Jesus holder bægeret med vinen i hånden, så gør han sit blod til den nye pagts blod.

Betydningen af dette ord, om den nye pagt, det er at forholdet mellem Gud og menneske består på grundlag af det Jesus gør. Og Jesus kalder det en ny pagt. Som er anderledes end den gamle pagt.

En pagt er en aftale, et løfte.

En pagt beskriver det grundlag hvorpå en relation skal leves. I en pagt går man ind på en forpligtelse, at jeg vil gøre sådan, som pagtens ord siger.

Og i denne pagt er det Jesus der lover og forpligter sig til, at give syndernes forladelse til den som modtager pagtens bæger og drikker af vinen.

Paulus skriver det på den måde, at den som spiser brødet og drikker vinen, bliver ét med Kristus.

Paulus skriver at brødet og vinen er fællesskab med Kristi blod og Kristi legeme. Nadveren giver derfor den som efter Jesus indstiftelses ord spiser brødet og drikker vinen, fællesskab med Jesus Kristus. Som man deler vilkår og skæbne med den familie man tilhører, sådan skænker nadveren skæbnefællesskab og vilkår med Jesus Kristus.

Med Kristus som vært og Herre omfavner måltidet hver nadvergæst og inkludere det i Kristi riges fællesskab.

Sådan skænker Kristus sig selv gennem brødet og vinen, som deles ud på hans befaling og ord. Og hver som tager imod nadveren tager imod ham, som gav sig selv for at frelse verden.

I Nadveren er det Kristus der dækker bordet for os, og rækker os sig selv, til liv og frelse. Amen.